

PРЕОТУЛУ РОМАНУ

DIUARIU BASERICESCУ

SCOLASTICU si LITERARIU.

Buzele preotului voru pazí sciinti'a si lege voru
cercá din gur'a lui. Malachi'a c. II. v. 7

Nru XIV.

AUGUSTU.

An. X. 1884.

Asiediamentele sacre ale cultului divinu din Santele Pareseme.

— Studiu ritualu premiatu cu 100 franci. —

(Urmare.)

30. Sant'a si marea Joi.

In diu'a cea dintanii a azimelor facandu-se séra, Mantuitorulu Christosu a siediutu cu invetiaciei sei, apoi mancandu ei pascile cele umbróse a asiediatu s. sacrificiu alu legei noue. Éra dupa acésta spelandu peciórele invetiaciileloru a iesitu in satulu Getsemane si s'a rogatu Tatalui cerescu.¹⁾

S. baserica petrunse de spiritulu lui Christosu atatu din iubirea s'a catra Mantuitoriu, — catu si din ingrigirea s'a mantuitória pentru noi urmarindu din pasiu in pasiu lui Christosu celui ce patimesce; se nisuesce a representá tote cele implinite de Christosu, si acést'a o face cu acelu scopu vederatu că in acestu modu pre creditiosi se-i introduca, si asia dîcandu sufletesce se-i transforme in spiritulu aceloru intemplari de ale măntuirei.

Despre acésta ne convinge si de astadata cuprinsulu officiului sacru asiediatu pre Joia' cea mare. — Pentru-că considerandu acelu officiu s. numai de catu vomu cunósce că in acel'a s. baserica atatu prin cuvinte catu si actiuni symbolice doresce a ne pune inaintea sufletului nostru pre Christosu Mantuitorulu cu tóte actiunile sale domnedieesci

¹⁾ Luc'a, XX; — Math. XXVI; — Mare. XIV.

implinite mai 'nainte de patime in foisiorelui din Jerusalimul. — Am dîsu că prin „cuvinte si actiuni Symbolice“ pentru-că s. baserica nu se indestulesce cu aceea că numai prin cântari si cetiri sacre accomodate se petrunda la anim'a credintosilor spre a-i lumină si indemnă că impreuna petrecandu cu Christosu, se se pregetăsesca spre impreuna patimire; ci prin punerea si implinirea actelor solemne, cu fapta reinnoiesce imitandu faptele domnedieesci ale Mantuitorului.

Atari reinnoiri faptice in officiulu sacru din Joia mare, cu deosebire suntu doua acte solemne. Anume: 1) Celebrarea solemna a s. Liturgie, si 2) Ceremoniele santei si domnedieesci spelari a petiōrelorū.

Despre aceste dōue actiuni sacre se fia insemnate urmatōriele.

31. Celebrarea santei si domnedieesci Liturgie.

Dupa marturisirea SS. Evangelisti, Mantuitoriul nostru Isusu Christosu facandu-se séra, a siediutu cu invetiacei sei „plindu mai antaiu mandatulu legei“ cu „tainuitorii sei a mancatu pascile cele de de multu si umbrōse,“ si „s'a facutu insusi pasci si sacrificiu viu de taina, descoperindu si lucrandu acést'a intru asiediarea SS. Taine, a sacrificiului legei noue.“ ¹⁾

Éra dupa asiediarea acést'a domnedieésca, a ospetatu pre Invetiacei cu panea cea cerésca si domnedieésca — cu trupulu si cu sangele seu ce s'a versatu din junghiarea domnedieesci cōste. ²⁾

Spre fidel'a urmarire acestor'a s. baserica inca a asiediatu că Joi séra, cu premiterea officiului s. alu Inseratului se se celebredie s. liturgia solemna la carea nu numai că concelebrédia toti preotii aflatori la unu locu, — spre exemplu la baserici catedrale, in monastiri, seu in parochie unde fiindu o baserica suntu mai multi preoti, — ci acestia dintr'o pane sî dintr'unu paharu toti se impartasiescu cu trupulu si sangele lui Christosu.

¹⁾ Trop, 1. od'a VIII. Dupa cin. Merc., od'a IX. Trop. 1. Dupa cin. od'a III. Manec. Joi, — od'a IV. Trop. 1. Merc. Dupa cin.

²⁾ Tropariale odei IX. Dupa cin. Merc.

Dara este óre acést'a celebrare, reinnoirea solemna a aceloru implinite de Christosu in Foisiorulu din Ierusalimu? A buna séma.

Pentru-cà a) ce este sant'a Liturgia? Nemic'a alta decâtú Mysteriulu acelu Preasantu, aceea intieleptiune domnedieésca din vécu ascunsa, carea la cin'a cea de taina Christosu Mantuioriulu o-a aretatu impreuna toturor Apostoliloru, cari apoi o-a datu basericelor. ¹⁾ Ce este sant'a liturgia, decâtú reinnoirea solemna a acelui actu domnedieescu dela cin'a cea mystica, cându Mantuioriulu Christosu aretandu Invetiaceloru sei in taina junghiarea s'a, — dupa preanuntiarea profetului a pusu legatur'a iubirei, ²⁾ adeca a asiediatu sacrificiulu legei noue, ospetandu pre inveriacei cu panea cerésca, cu trupulu seu si adepandu-i din paharu cu sangele ce s'a versatu din junghiarea domnedieescei cóste.

Legatur'a acést'a vecinica a iubirei santita cu sangele celu domnedieescu alui Christosu, — ospetiulu acest'a alu Domnului din més'a cea nemuritória, ³⁾ desi cu adeverat se reinnoiesce ~~si se luceart in fiacarea s. liturgiei~~, — dar' cu referinti'a insemnataei mai cu deosebire in s. liturgia solemna din s. Joia.

Pentru-cà déca preste totu fiacarea baserica cá foisiorulu cinei mystice este „cortulu celu crescu unde se seversesce cin'a cea fóra de sange si sacrificiu intielegatoriu si cuventatoriu, ⁴⁾ — déca fiacare altariu cá „més'a tainelor celoru ce s'a implinitu“ acolo este „altariu intielegatoriu,“ — cu o indoita asemenare se póté dîce acést'a de baserica si de altariu chiaru in s. Joi'a mare; candu adeca deodata se reinnoiesce memori'a tempului, a locului si a toturor impregiuarilor legate cu actulu divinu alu asiediarei s. sacrificiui.

S. baserica inse in Joi'a mare, la celebrarea s. liturgie reinnoiesce si actulu alu doile alu asiediarei s. sacrificiui. — Căci precum Christosu a ospetatu pre inveriaceii sei cu trupulu si sangele seu, — astufeliu ospetédia si s. baserica pre urmatorii s. inveriacei, cându adeca poftesce cá la s.

¹⁾ Trop. 2 od'a VIII. Dupa cin. Merc. — ²⁾ Od'a IV. Manec. Joi. — ³⁾ Od'a IX. Manec. Joi. — ⁴⁾ Trop. 2 od'a IX. Dupa cin. Merc.

liturgia din Joi'a mare toti preotii cei de facia se iea parte, toti se se impartasiésca cu cele sante.

Si acést'a o face nu numai spre inchipuirea celoru in-template la cin'a cea de tain'a, unde Christosu impreuna toturoru Apostoliloru a aretatu si in presenti'a loru a asiediatu sacrificiulu trupului si sangelui seu,¹⁾ nu numai că toti s'au impartasit u cu trupulu si sangele acelui sacrificiu; ci pre langa acést'a si pentru o insemnata inalta presnu legatu cu caracterulu preotiescu: Concelebrarea si impartăsirea aceea o poftesce si o prescrie s. baserică spre desco-perirea acelei legature, acelei relatiune tainice si sacre, ce este intre sacrificiulu dela cin'a cea mistica, — intre acestu sacrificiu intre Christosu, — si in urma intre Christosu si preotu.

Anume: s. baserică²⁾ voiesce a pune inaintea preotului.

1. Că sacrificiulu implinitu pre altariu, este sacrificiulu crucei, respective sacrificiulu implinitu si asiediatu de Christosu la cin'a cea mistica, căci precum acolo insusi Christosu pre sene senguru s'a sacrificatu pentru cei ce eră se móra,³⁾ senguru a si sacrificatu, a adusu sacrificiu că Archiereulu veacuriloru si alu bunatatiloru:⁴⁾ astfeliu si pre altariu Christosu senguru pre sene se aduce sacrificiu cuventatoriu Tatalui cerescu, insusi Christosu este Archiereu sacrificatoriu principalu.⁵⁾

2. Precum Christosu de voia a luatu patim'a si mórtrea crucei, ci la cin'a cea mistica cu voi'a si cuventulu seu celu domnedieescu panea si vinulu a prefacutu in trupulu si sangele seu: astufeliu si preotulu in s. liturgia, respective la actulu consacrarei representa persón'a lui Isusu Christosu, prefacandu cu poterea cuventelor domndieesci „Luati, mancati“ scl. -- „Beti dintru acest'a toti“ scl. panea si vinulu, in trupulu si sangele lui Isusu Christosu.

Dreptu aceea s. baserică dà preotului se intieléga, că implinindu densulu demandarea mantuitaria. „Acést'a se fa-

¹⁾ Trop. 2, od'a VIII; — Trop. 2, od'a IX. Dupa cin. — od'a I. Trop. 3. Joi Manec. — ²⁾ Cfr. Manec. Joi. — ³⁾ Trop. 1. od'a VIII; — Trop. 3. od'a IX. Dupa cin. Merc.; od'a III. Manec. Joi. — ⁴⁾ Cor. IX. 9. segg. — ⁵⁾ Cfr. Rogat. Cheruv.

ceti intru amintirea mea" se-si aduca aminte, nu numai de cruce, de mormentu si de inviarea cea de a 3-a dî scl. (Liturgieriu) ci mai de cu séma de demnitatea s'a mai presusu de angerésca, — se-si aduca aminte că densulu este instrumentulu lucrarei domnedieesci, — si amesuratu acestei demnitati se-si indrepte viéti'a s'a.

Acést'a façia de concelebrare.

Éra in cátu se tiene de impartasîrea comuna dintr'unu paharu, — pre langa reimprospetarea ospetiului dela cin'a cea mistica, si castigarea cunoscintiei că prin aceea impartasîre se imparte santire sufletésca si unire cu Christosu: mai are se-i aduca aminte preotului, că precum sacrificiulu legei noue este intarirea legaturei de iubire, si dovedirea unirei tainice intre Christosu Domnedieu si intre omu, — si precum in sacrificiulu cruciei respective alu altariului se concentrédia tóta poterea darului de mantuire, intregu opulu rescumpararei, astufeliu preotulu se scie, că si dênsulu cá unu ministru alu legei si a tainelor are se pastredie, se inaintedie se intarésca aceea legatura, aceea unire, si inca nu numai intru sene ci si intre sene si creditiosii sei, că asia luandu panea Domnului, in viet'a s'a se se dovedésca cá unu tainitoriu creditiosu, éra nu cá unu altu Jud'a, vendiatoru alui Isusu Christosu.

Pre langa acest'a, se mai reamintim aceea datina pia crestinésca că mai alesu in vechime toti creditiosii se impartasiau cu cele sante, in Jo'a mare, — ceea ce si mai lamuritu aréta nu numai intipuirea, ci si adeverirea legaturei si unirei tainice santite si intarite la cin'a cea mistica.

Desi zelulu crestinescu in privinti'a acestei discipline vechi in decursulu tempuriloru s'a mai micsioratu; suntu inse pana adi multi creditiosi cari din pietate deosebita amena s. marturisire si cuminecare pâna in Joi'a cea mare cându la s. liturgia se impartasiescu cu cele sante.

La disciplin'a acést'a vechia — si presenta, se refrescu acele indemnàri prea frumóse ale s. baserice cându in officiulu sacru din Joi'a mare, cu unele că acestea se agrăiescu creditiosii.

„O! Creditiosiloru! nemenea se nu fia neimpartasîtu cinei Domnului, nemenea se nu vina acuma la mésa cu vicle-

siugu,¹⁾ ci apropiandune toti cu frica la més'a cea mistica se luamu panea cu suflete curate,²⁾ petrecandu cu Domnulu impreuna.³⁾

Pre toti ne chiama s. baserica in acést'a dî santa, „la unu locu innaltu, cá din ospetiulu Domnului si din més'a cea nemuritória cu cugete innalte se ne indulcimu.⁴⁾ — „Cá pre Christosu carele este panea cea cerésca si domnedieésca, — pascile cele ce se jertfescu, prin credintia toti cu buze de lutu dar' cu ânima curata se-lu primimu,⁴⁾ pentru că aceste „lucrédia intru noi santire,⁵⁾ bine insemnandu că „fericitu este carele pôte se primésca pre Domnulu cu credintia, gatandu-si mai 'nainte ânim'a de foisoru, si cin'a, credinti'a cea buna.⁴⁾ ⁵⁾

Altcum façia de concelebrarea preotiloru la s. liturgia din Joi'a mare se mai insemnamu a fora de insemnatatile tainice mai susu atinse ni-mai aduce aminte o disciplina vechiu. In tempurile mai vechi adeca, precandu sistemulu pastorirei parochiale nu erá intru atâtu desvoltata spre intipuirea legaturei intime crestinesci, in dile de domineci nu numai monachii si laicii din locu, ci si preotii, cei a fora de resiedinti'a Episcopului aveau se fia de facia la s. liturgia celebrata de cătra Episcopu.

Acést'a mai tardiu s'a schimbatu incătu Episcopulu numai in s. si mare Joi conchiamu la sene pre decani cá pre representantii clerului, cu cari apoi impreuna celebra s. liturgia.

Credemu că óresi-carea vá urma a acestei discipline este concelebrarea Episcopului cu toti preotii aflatori la loculu resiedintiei sale.

Nu voimu se lasamu neamintitu neci aceea, că in Synodulu Cartaginensu (Can. 41) s'a fostu otaritu că inainte de cuminecare cu cele sante crestini au se tienă ajunu a

¹⁾ Stichov. 4. Joi. Manec.

²⁾ Icosu.

³⁾ Od'a IX. Manec.

⁴⁾ Trop. 8. od'a IX. Dupa cin.

⁵⁾ Trop. 2. od'a IV. Cfr. Tropariale odei manec. si Cuminecariu „Cinei Tale scl.,“ compusu pre tempulu si la indemnulu Imper. Iustinianu celu tenerul (Allatius pag. 1447 l. c.)

fóra de una dî a anului (Joi'a mare) in carea se face cin'a Domnului. — Synodulu prin acést'a a voitu se introduca că, crestinii si in acést'a privintia se imitedie exemplulu Domnului Christosu, care dupa cina a datu s. seu trupu si sange Apostoliloru. — Synodulu Trullanu inse a abrogatu acestu canonu că unu ce contrariu traditiunilor apostolicesci si parintesci.

(Va urmá)

X
J. BOROSIU.

Dominec'a vamasiului si a' farizeului.

Doi omeni au mersu in basereca se se roge. Luc. 18, 10.

Isusu in s. evangelia de adi dîce, cumu-că doi omeni s'au dusu de odata la basereca se se roge. Unulu a fostu farizeu, celu alaltu vamasiu.

Farizeulu de sumetiui ce erá in basereca a intrat pana la altariu, pentru-că in sumetiua s'a se tieneá că e dereptu sî bunu. Elu nu intru atat'a s'a rogatu, catu mai vertosu a multiamitu lui Ddieu, că elu nu e asia reu sî pecatosu că alti omeni, pre cari i tieneá de rapitori sî insie!atori sî alt. Afora de ace'a, că totu sumetiulu si insîrá meritele s'ale dîcundu: Io postescu de 2 ori pre septemană, dau dieciuila, sî asia facu mai multu de catu cumu mi este detori'a. Dupa aceste a esîtu dein basereca crediendu, că a facutu nu sciu ce lucru placutu lui Ddieu.

Vamasiulu că unu umilitu ce erá parendu-i reu de peccatele s'ale a remasu indereptu in basereca, sî de umilitu nece ochii nu cutezá a si-i redicá spre ceru, cí cu anema umilita a suspinatu dîcundu: Domne! fii mie pecatosului induratori! sî cu acest'a cu anema infranta a parasit u baserec'a.

Eca asia s'au rogatu lui Ddieu acesti doi omeni. Se vedem cu acumu ce potemu invetiá a) dein rogatiunea farizeului b) dein a vamasiului. Fiti cu luare amente.

Farizeulu standu asia se rogá intru sene: Domne multiamescu-ti. că nu su că celi alalti omeni: rapitori, nede-

repti, precurvari, seau că sî acestu vamasiu. Postescu de 2 ori in septemana, dau dieciuiela dein tote cate castigu. In acest'a rogatiune liubitiloru! ace'a, cà farizeulu multiamesce lui Ddieu, cà nu e rapitoriu, nedereptu, precurvariu, nu e gresiela, cà numai cu ajutoriulu lui Ddieu potemu incungurá pecatulu, numai intariti de darulu lui potemu duce in deplinire benele. Pentru acestu ajutoriu trebue dar' se multiamimu lui Ddieu. Dar' e gresiela in rogatiunea farizeului ace'a, cà elu se pune pre sene in a-antea altor'a, cà dice: Nu sum că celi alalti omeni. Ce cutezare a tiené pre toti omenii de rei sî pecatosi afora de sene! Inse indesiertu tiene de pecatosi pre altii acel'a, carele insu-si e reu sî peccatosu, cà pecatulu altui-a nu-i va acoperí pecatulu lui. Dar' sî de bunu indesiertu se va tiené pre sene unulu că acel'a, care liusioru tiene de peccatosu pre altulu, pentru că sumetî'a, cu care tiene de peccatosu pre altulu, rode tota rădecin'a bunetiei lui.

Bene se vi o insemnati acest'a toti acelia, cari că farizeulu dein s. evangelia de adi ve tieneti buni, er' pre altulu de reu sî peccatosu. Ore ce causa potemu avé noi de a ne tiené pre noi mai buni de catu pre altii? Nu sciti, cà dupa s. nostra inveniatura numai dein poterea nostra nu potemu face nece unu bene, cí pentru a poté face ori ce bene se poftesce se avemu ajutoriulu lui Ddieu. „Tota darea cea buna sî totu darulu deplinu de susu este scoborindu-se dela parentele luminelor“ dice s. scriptura.¹⁾

Cui avemu dara se multiamimu, deca suntemu mai buni sî mai derepti de catu altii? dora noue? o nu! ci totu meritulu nostru nu e alu nostru, cí alu lui Ddieu celu ce ne ajuta spre bene intru atat'a, catu pre catu este de liusoru a fi bunu sî dereptu cu ajutoriulu lui Ddieu: tocmai pre atac'a este de liusioru sî omului celui mai bunu sî dereptu a cadé in pecate, deca Ddieu induratulu sî numai pre una minuta si trage ajutoriulu seu dela elu.

Au nu avemu noi exemple destule, dein cari potemu vedé destulu de limpede, cà sî omenii celi mai buni sî derepti au peccatuitu? Imperatulu Davidu a fostu omu dupa

¹⁾ Iac. 1. 17.

anem'a lui Ddieu sî totusiu s'a facutu precurvariu sî ucidiatoriu. Imperatulu Solomonu a fostu omulu celu placutu lui Ddieu, sî totusiu s'a facutu inchinatoriu de idoli. Petru a fostu capula apostoliloru, sî totusiu a vendutu pre inventariulu seu. Deca santi că acestia au potutu peccatuí, cu catu mai vertosu potemu alunecá noi fiendu omeni cu debilitati omenesci.

Cautati numai sî voi celi ce ve tieneti buni, er' pre altii rei sî peccatosi, cautati numai dîcu la viet'a vostra cea trecuta, sî veti aflâ, cumu-că de multe ori ati alunecatu, de multe ori ati peccatuitu pre langa tota bunet'a vostra, că precum dîce s. scriptura:¹⁾ „De siepte ori va cadé drepidulu“ pentru-că a gresî e lucru omenescu, sî sî celu de-reptu griescesc adeseori.

Pentru ace'a „celu ce i se pare că sta, se lieè a mente se nu cadia“ dîce s. apost. Paulu,²⁾ adeca acel'a carui-a se pare, că elu e mai bunu decatul altii sî mai dereptu, se multiamesca lui Ddieu / dicundunicursis. apost. Paulu:³⁾ „Cu darulu lui Ddieu sum ce sum,“ sî se nu se puna in a-antea altor'a, că sî elu tocmai asia liusioru pote peccatui, cumu au peccatuitu acelia, pre cari i tiene de rei sî peccatosi.

Alta gresiela sî mai mare in rogatiunea farizeului e acea, că elu judeca pre deaproapele seu sî in facia, că dîce: Nu sum rapitoriu, nedereptu sî precurvariu că vamasiulu acestu-a. E dereptu, că vamasii treceau de omeni peccatosi, dar' totusiu de unde a sciutu farizeulu, că sî vamasiulu acel'a e peccatosu, seau de a sciutu, că e pacatosu, nu a potutu cugetâ, că vrè se se inderepte in basereca, vediendu că se roga lui Ddieu cu anem'a infranta? De aci potemu inventâ acea liubitiloru! că nu trebuie se judecàmu liusioru pre altii. Nu judecati, că se nu fiti judecati, dîce s. scriptura.

Deca noi judecàmu pre altulu fora de a sci anume, că elu are gresiel'a ace'a, care i-o insusîmu, cademu liubitiloru! in unulu dein cele mai mari peccate, in peccatulu clevetirei, că ce este clevetirea? Au nu ace'a, candu io insusiescu cuiva o gresiela, care elu nu o are, seau nu sciu, că o are? Acest'a e unu peccatu mare liubitiloru! in contr'a

¹⁾ Prov. 24, 16. (² 1 Cor. 10, 12. ³⁾ 1 Cor. 15, 10.

liubirei deapropelui, sî a' dereptatei. Clevetirea e peccatum in contr'a liubirei crestinescii, care tiene legatur'a bunei intielegeri intre omeni, pre candu clevetirea se silesce a rumpe acest'a legatura a' bunei intielegeri, sî semena ura sî neintielegere, caci acelia, cari audu clevetirea o liau de bani buni, sî pre celu clevetit u lu mai au cu ace'a anema buna, cu care lu aveau mai ina-ante.

Nu mai pucinu este clevetirea sî in contr'a dereptatei, ca prin clevetire se face mare nedereptate celui clevetit, care nedereptate cu atat'a e mai mare, dice s. Tom'a de Acuino, cu catu e mai mare bunulu, care se rapesc. Acum ve intrebui liubitilor! este intre bunurile lumei acesteia mai mare bunu de catu onorea sî numele celu bunu? Nu este, ca precum dîce s. scriptura ¹⁾ „mai alesu este numele celu bunu, decatu avutia multa.“ „Dilele vietiei celei bune si au numerulu loru, er' numele celu bunu remane in eternu,“ ²⁾ Toam'a pentru ace'a multi mai bucurosu si sacrificia viet'a de catu onorea sî numele celu bunu. De aci urmeza, ca clevetitoriu face nedereptatea cea mai mare. Elu e mai vinovatu de catu furulu sî rapitoriulu, caci acesti-a fura sî rapescu averi morte, cari er' se potu face sî castigá, ba e mai vinovatu sî de catu ucidiatoriulu, caci acestu-a ucide viet'a cea naturale, care uneori si-o pota omulu sî aperá, pre candu clevetitoriu ucide viet'a cea morale a' omului in ascunsu, ca nece se nu si-o pota apará. Nu e mirare dara, ca Ddieu pedepsesce peccatulu clevetirei adesori cu pedepsa rapede infioratoria.

Dar' se punemu liubite crestine! ca anume scii vre unu peccatum despre deaproapele teu, pre carele lu judeci. Spune-mi cene ti-a datu potere, ca se judeci pre deaproapele teu numai pentru ca nu e ca tene? Esti incredientiatu, ca mane nu vei cadé in peccatulu acel'a, seau pota in peccatum sî mai mare de catu cumu e peccatulu, pentru care ai judecatu astadi pre deaproapele teu? seau scii de buna sema, cumu-ca acel'a, pre care astadi l'ai judecatu pentru unu peccatum, mane nu se va indereptá? Nu s'a indereptatu apostolulu Petru? Nu s'a indereptatu lotrulu depre cruce? Nu

¹⁾ Prov. 22, 1. — ²⁾ Sir. 41, 16.

s'a indereptatu Mari'a Magdalen'a? Zacheu? O de cate ori s'a intemplatu de suntu mai buni sî mai placuti ina-antea lui Ddieu acelia, pre cari i-amu judecatu, sî despre cari amu dîsu: Domne! multiamiescu-ti, că nu sum că alti omeni.

In locu de a judecă pre altulu ti svatuescu liubite crestine! se grigesci mai bene de tene insu-ti, că sciu, că vei avé destulu de a face cu tene insu-ti. Acest'a a recomandatu-o sî Isusu farizeiloru, celor ce au dusu la elu una femenia aflata in precurvia, dîcundu: „Celu ce este deintre voi fora de peccatu, se arunce mai antanii cu pietra in ea.”¹⁾ Ce se vedi? n'a cutezatu a aruncă nece unulu semtiendu-se toti peccatosi. Totu ace'a, se grigesca mai antanii de sene, recomanda Isusu farizeiloru sî in vorbirea de pre munte candu dîce: „Ce vedi sterculu celu dein ochiulu fratelui teu, er' barn'a cea dein ochiulu teu, nu-o scoti? seau cum vei dîce fratelui teu: lasa se scotu sterculu din ochiulu teu, sî eca barn'a este in ochiulu teu? Faciarnice! scote antanii barn'a dein ochiulu teu, sî atunci vei vedé se scoti sterculu dein ochiulu fratelui teu.”²⁾

Alta gresiela in rogatiunea farizeului e, că se lauda in locu a-si cunoscce peccatele in-a-antea lui Ddieu. Cu ce se lauda? „De doue ori postescu, dîce, dau dieciuela dein tote cate am.” E bene, dar' unde sunt alte detorintie mai de frunte? Elu a cugetat, că deca a implenitu aceste, a implenitu totu ce poftesce legea, sî nu si-a adusu amente, că deca numai unu preceptu nu a implenitu, s'a facutu vinovatu toturor.

Aceste suna liubitiloru! faciarniciloru dein dîlele noastre, cari se tienu a fî derepti in-a-antea lui Ddieu, pentru că facu unele fapte bune neinsemnate, pre candu alte precepte mai grele sî mai mari crestinesci le trecu cu vederea. Facu cele dein afora, că se se arete omeniloru, er' cele dein laintru nu le baga in sema. In deplenirea dein laintru a' anemei sunt leniosi. Dein laintru sunt pleni de reutati sî de peccate. Se poate dîce sî despre faciarnicii de adi ce'a ce a dîsu mantuitoriu despre farizei: „Vai voue faciarniciloru! cari dieciuiti ism'a sî merariulu, sî chiminulu, sî ati lasatu cele mai grele ale legei: dereptatea sî indurarea. Vai voue celi ce stracurati tîntiarrii sî inghitîti camil'a, sî sunteti asemenea mormentelor spoite, cari

¹⁾ Ioanu 8, 7. — ²⁾ Mat. 7, 3—5.

dein afora sunt frumosa, er' dein laintru plene de osale mortiloru sî de tota necuratienea.“¹⁾

Cea dein urma gresiela in rogatiunea farizeului e ace'a, că elu nemic'a nu cere dela Ddieu că sî cumu ar' avé de tote. Multiamescce, că nu e rapitoriu, preacurvariu, dar' nu cere prevenitoriu darulu celu ajutatoriu alu lui Ddieu, că sî cumu ar' poté incungiurá reulu de acolea incolo dein poterea s'a. Si insîra postulu sî ce da, dar' nu cere darulu lui Ddieu spre a se poté depleni mai departe, că si cumu fora de ajutoriulu darului lui Ddieu ar' poté remané sî inaintá in cele bune. Noi se nu fimu asia liubitiloru! Noi in rogatiunile nostre se ceremu totu deaun'a ajutoriulu lui Ddieu că se potemu incungiurá reulu, se potemu remané sî sporí in cele bune.

Acumu audîti sî rogatiunea vamasiului: Vamasiulu standu de parte nece ochii nu cutezá a si-i redicá spre ceru cí si bateá pieptulu dîcundu: Domne! fii mie pecatosului induratoriu. Cate cuvinte sunt ací liubitiloru atatea invetiature potemu luá. Se dîce, că vamasiulu a statutu de parte la pragulu baserecei, sî marturisindu-si peccatele cu anema infranta de acolo s'a rogatu lui Ddieu se se indûre spre elu, pentru că sciendu-se pecatosu nu s'a tienutu a fi demnu se intre in loculu unde se aduce sacrificiu lui Ddieu.

O ce invetiatura frumosa e acest'a sî pentru noi, că nece noi se nu intrâmu in cas'a lui Ddieu fiendu intinati cu peccate grele. Cumu-că de peccatulu urei sî alu maniei trebue se ne lapedâmu, candu venimu la s. basereca ne spune mantuitoriulu candu dîce „De aduci darulu teu la altariu, sî acolo ti vei aduce a mente, că fratele teu are ceva asupr'a t'a, lasa acolo darulu teu ina-antea altariului, sî mergi de te impaca antaniu cu fratele teu, sî atunci venindu ada darulu teu.“²⁾ Ce sta despre ura sî mania, sta si despre alte peccate.

Deca dara cuiva i spune cunoscînti'a, că e ingreunatul cu peccate grele, de morte, că se fia demnu a intrá in cas'a lui Ddieu, mai antaniu se se marturisesc, sî decumva acest'a

¹⁾ Mat. 23. ²⁾ Mat. 5. 23. 24.

nu se poate, se staruesca în sene parere de reu deplena cu acelu cugetu tare de a se marturisi catu mai curendu.

Vamasiulu nece ochii nu cuteză a si-i redică spre ceru. Asia face omulu, carele se rusineza de pecatele sale. O cata cauza avemu și noi liubitilor! de a ne rusină ina-antea lui Ddieu de pecatele facute! Vamasiulu si bateá pieptulu de parere de reu pentru pecatele sale. Asia si arata omulu parerea de reu adeverata prein semne dein afora, deca parerea de reu e dein laintru, deca nu e dein indemnu firescu, ci dein indemnu preste fíre, dein liubire adeverata catra Ddieu.

In fine vamasiulu a dîsu: Domne! fi mie pecatosului induratoriul! Ce a dîsu elu cu gur'a a semtîtu și cu anem'a. A cerutu liertare de pecate dela Ddieu, dar' a promisu, că mai multu nu va pecatuí, că tocmai in acest'a sta indereptarea cea adeverata, că se promita omulu, că se va indereptă, că altumentrea nece nu se poate cugetă se-i para reu de peccat, și se nu promita, că se va indereptă, și că va parasí peccatulu, de care-i pare reu că l'a facutu.

Ati audîtu liubitilor! rogatiunea farizeului, ati auditu și a' vamasiului. Nu e mirare dara, că mantuitorulu dice, că acestu-a, adeca vamasiulu mai indereptatu s'a dusu a casa de catu farizeulu. Vamasiulu si-a cunoscutu peccatele, și i-a parutu reu că le-a facutu. Farizeulu se laudă cu nescari fapte bune neinsemnate ale sale, și n'a volit u-a-si cunosc gresiel'a. Vamasiulu cunoscundu, că e pècatosu s'a indereptatu. Farizeulu tienendu-se a fi dereptu si-a immultitu peccatele. Asia e acest'a la Ddieu, că totu celu ce se inaltia se va umili, er' celu ce se umilesce se va inaltia. Dar' ore ce se poftesce spre ace'a, că se ne umilim? Nu altu ceva de catu ace'a, că se ne cunoscemu pre noi insi-ne, și se ne tienemu de ce'a ce suntemu, nece mai multu nece mai pucinu. Nu e de lipsa se ascundemu insusirile cele bune dein noi, că acest'a ar' fi nemultiamire nu umilintia, ci e de lipsa se cunoscemu, că acele le avemu dela Ddieu. Asemenea nu e de lipsa, că in noi se aflămu mai multe gresiele, de catu cate sunt in adeveru. Dar' e de lipsa, că gresielele, cari le avemu, se le cunoscemu, și se ne silimu a le indereptă.

Se nu ne temem a ne cercă ascunsurile anemei, căci cunoscundu-ne bene ne vomu umilí, er' umilint'a, vertutea cea de antaniu in scol'a lui Isusu, ne va inaltia. Aminu.*)

GAVRILU POPU.

D I V E R S E.

Adunarea generala a Associatiunei transilvane pentru liter. si cult. poporului romanu, tienuta estu-anu la Orastie a fostu unu sfru necurmatu de festivitati. Inca din demaneti'a dilei premergatorie au inceputu a sosi ospetii din departarile cele mai mari. Mai antaiu de toti desu-de-demanetia au sositu din Sibiu Illustr. d. v.-preside Iacobu Bologa, dlu secretariu I. Georgiu Baritiu si dlu secretariu II. D. P. Barcianu cu soçi'a s'a si din Gherla redactorulu acestui diuariu si dlu Canonicu Vasiliu Popu cu nepotele s'ale. — Comitetulu de buna-primire ni-au intempinatu la gara cu unu cordialu „Bene ati venit!“ — De carete era preste tota acceptarea bene ingrigitu. — In ser'a acelei'asi dile pre candu acum sosisè unu numeru frumosu de membrii si ospeti din tote partile — ui-amu intrunitu la „Hotelul nationalu“ pentru de a ne revede vechii cunoscuti si de-a face cunoscintia cu cei ce nu ne intelniseramu inca in vietia.

— In 5/17 Augustu dupa seviersarea santei liturgie, la sfarsitulu carei'a dlu protopopu I. Hannea, in o cuventare scurta dar' benexpressa, desfasiurà poporului salutariulu scopu alu Associatiunei invitandu-lu se iee parte la desbaterile acestei adunari in numeru catu de mare, — la 10 ore Ilustr. D. Iacobu Bolog'a chematu prin o comisiune de 6 membrii se infacirosieza in beseric'a rom. menita pentru intrunirea acestei adunari gen. si prin o cuventare potrivita, in care facu o mica revista a inceputului si intregu trecutului de 23 ani a acestei associatiuni, deschide adunarea generale de estu anu a associatiunei. — Dupa acesta cuventare desu aplaudata de numerosulu publicu ascultatoriu, — dlu Dr. A. Tincu multiemesce in cuvinte caldurose membrilor associatiunei si tuturor ospetilor pentru ostenela ce si-au luat de a se intruni estu anu in orasiu Orastie, inchinandu cu „Bene ati venit in mediloculu nostru!“ —

*) Acesta predica o publicamu *de proba* din opulu de „*Predice populari*“ pre dominece si serbatori de Gavrilu Popu, protopopulu gr. cat. alu Clusului si prof. em. de teologia, din care a aparutu deja tomulu I. si in dilele acestea apare si tom. II. Pretiulu unui tomu e 1 fl. v. a.

Se incepe apoi ordinea dîlei dupa Programu. Anume se alese ântaiu Comisiunea pentru inceperea taxelor restante si curente dela membrii vecchi si pentru inscrierea membrilor noi, in persoanele lor V. Popu canonico in Gherla, I. Mihu advocatu si I. Mihaiu proprietariu in Orastie. Comisiunea dupa o lucrare de $\frac{1}{4}$ ora pe catu tempu s'a intreruptu siedint'a, raportéza ca s'a incassatu:

Dela 2 membrii fundatori 400 fl., dela 6 membri ordinari pe viétia 600 fl., dela 34 membri ord. noi (à 6 fl.) 204 fl. si dela 14 membri ord. vecchi (à 5 fl.) 70 fl., si dela 2 membri ajutatori 6 fl. in totalu 1280 fl.

Membrii fundatori noi suntu: Nicolae Fekete Negrutiu, redactoru in Gherla 200 fl. v. a. Dr. Ioanu Mihu advocatu in Orestia 200 fl. v. a. Membrii ordinari pe viétia cu taxa de 100 floreni v. a. dnii: Avramu Mihaiu, medie din Bucuresci; Lazaru Bintintianu farmacistu din Bârladu in Moldova; Aurelu Iosifu Ciura farmacistu din Bucuresci; Gligore Popdanu capitancu in retragere; Ioanu Mihaiu proprietariu in Orestia; Silviu Demianu proprietariu in Balsia.

D. secretariu II. Dr. D. P. Barcianu cetesce raportulu generalu alu comitetului Asociatiunei despre activitatea sa din anulu trecutu.

Urmédia conformu programei, alegerea unei comisiuni de 5 membri pentru esaminarea projectului de budgetu pe anulu viitoriu, si-a altei comisiuni de 5 pentru esaminarea propunerilor.

Se alegu in comisiunea pentru budgetu dnii: I. Lazariciu, Avramu Pecurariu, Protopopulu Ionu Papu, Laurianu Barcianu si Sava Borha; ~~in~~ comisiunea pentru propunerii: dnii Fr. L. Hossu, Bar. Ursu, adv. Nicolau Barbu, Dr. Ionu Metianu si N. F. Negrutiu.

Presidiulu anuntia, ca a intrat la comitetu o disertatiune, care fiindu examinata, este admisa pentru a se citi in adunare. Autorulu disertatiunei d. Severu Axente inse declara, ca disertatiunea sa, fiindu menita pentru plugarii sateni, cari la acesta siedintia sunt representati in numeru forte micu isi amena cetirea disertatiunei pentru alta adunare, er' la cererea lui G. Baritiu, se invioiesce ca ea se fia publicata in foia Asociatiunei „Transilvania.“

— S'er a avut locu inaintea unui publicu curat romanescu, unu Concertu bene-arangiatu, care a reusit mai presus de ori ce sperantia. Mai pe largu urmédia in Corespondenti'a de mai josu.

— In 6/18 Aug. s'a tienutu *siedint'a II*, care a fostu un'a din cele mai interesante. — S'a citit mai multe telegrame de felicitare sosite din cele mai departate parti ale tierii. — Comisiunea pentru incassarea de taxe si inscriere de membrii raportéza ca s'a incassatu cu totulu 1322 fl. si s'a inscris inca 11 membri noi.

Trecându-se apoi la ordinea dîlei, raportorulu comisiunei insarcinate cu formularea propunerilor, red. N. F. Negrutiu da cetire raportului acestei comisiuni, si adunarea primesce concluziunile acestei dreptu baza pentru discutiunile speciale.

Mai alesu trei dintre propunerile comisiunei dau nascere la nisice discutiuni pe catu de vii, pe atat si de interesante.

Comisiunea, luându actu de raportulu comitetului, aproba cele cuprinse in elu si propune, că adunarea se se unescă si ea cu acésta aprobare, adauga inse, ca pe viitoriu comitetulu se fie cu cea mai mare strictetia in ceea ce privesce acordarea de imprumuturi. — Se primesce.

S'a luatu mai departe hotărîrea de a pune dreptu basa pentru gestiune anulu solaru, urmandu a se incassa taxele de membrii in rate trimestrale de căte 1 fl. 25 cr. in 1 Ian. 1 Apr. 1 Iulie si 1 Oct. a anului.

Se primesce apoi după, discutiuni mai lungi, dar' fara de modificare, propunerea comisiunei, ca pe viitoriu organulu asociatiunei „Transilvania“ se nu li se mai tramita gratuitu de cătu membrilor onorari si celoru pe viétia, remându că cei alalti membri se platésca pentru fóia 1 fl. ér' acei'a care nu suntu membri 3 fl. pe anu.

Totu fara de nici o modificare se primesce propunerea comisiunei si cu privire la scól'a de fete ce urmédia a se infiintá in Sibiu. — In cursulu discutiuniloru acésta propunere a fostu pusa in legatura cu cestiunea subventiunilor ce li s'a datu pan' acum mai multoru scoli, intre care cea din Lapusiu-Ungurescu, cea din Sîmleu si cea din Câmpeni. — Adunarea generala inca in anulu trecutu a hotarîtu se se cheltuiésca o suma de 30,000 fl. pentru zidirea unui localu de scóla in Sibiu cu internatu si sali de prelegere. In curêndu inse Comitetulu s'a incredintiatu, că sum'a de 30,000 fl. nu e indestulitóre. Presentându dar acumu planurile zidirei, cere se se acorde inca 10,000 fl. — deci cu totulu 40,000 fl. si se fie autorisatu a face in casu de trebuintia din cass'a asociatiunei unu imprumutu si a deschide liste de subscriptiune, pentru că se implinescă ceea ce va mai trebui preste acésta suma. — Comisiunea propune, că adunarea se acorde aceste 40,000 fl. si se deee totuodata comitetului autorisatiunea de a face imprumutulu si de a deschide liste de subscriptiune. — De sine se intielege inse, ca comisiuea propune totodata se se sistez subventiunile date pana acum'a la alte scoli. — Acésta propunere afia opositiune din partea unor'a dintre membrii din Muntii apuseni, dintre cari dlu R. Patiti'a admitiendu, ca infiintarea unei scoli de fete respunde la o trebuintia simtita de toti Românii, propune, că acésta scóla se se instaleze in cas'a, pe care o are associatiunea ori se se adapteze acésta casa pentru că se póta fi intrebuintiata ca localu scolaru si internatu totodata. — Acésta propunere e combatuta de duii Baritiu, Cosm'a si altii, si din explicatiunile ce se dau cu acésta ocasiune resulta, ca actual'a casa a asociatiunii aduce unu venitu de 7% din capitalulu investit in ea. Prin urmare, chiar daca ar' puté se fie intrebuintiata ca localu de scóla, nu este interesulu asociatiunii se se faca acést'a. — Se primesce dar' propunerea facuta de comisiune.

Urmédia apoi la ordinea dîlei raportulu comisiunii budgetare, cettit de dlu L. Barcianu. Dupa discutiune indelungata se pri-mesce intocma cum a fostu proiectatu de Comitetulu centralu.

Se procede in sférșitu la alegerea unui controlor si se aclama dlu I. Sterc'a Siulutiu.

Inainte de incheierea siedintiei si totuodata si a adunarei generale si in urm'a cererei facute de red. N. F. Negruțiu si avêndu-se totodata in vedere si dorint'a exprimata in o depesia sosita din Baia-mare, se hotaresce, ca *viitorăea adunare generală* a se se tîe la *Gherl'a*, unde a mai fostu la anulu 1868, adeca acum 16 ani.

— Dupa siedintia ni-amu intr'unitu cu totii la o mésa comună in umbr'a unei verande din gradin'a hotelului „Szécheny.“ Domnii Dr. Tineu, Dr. Erdeli si Dr. Mihu, arangiatorii ne-obositi ai tuturoru festivitatilor din Orestie, au aretatu si aici că pre totu locul, că sunt vrednici de multiumitele publicului, care li-se aducean din tóte partile pentru buna ingrigire, ce au avutu dloru pana la cele mai mici minutiositati façia cu publiculu. La ast'feliu de mese mari, unde sunt intruniti atâti ómeni cu diferite pofte, este aprópe inevitabilu, a nu produce intr'o directiune sau intr'alta nemultiumiri; la banchetulu din Orestie, la care au luat parte si multe dame, n'a remasă némene nemultiumiti. Arangiamentulu bunu, spatiu pentru toti, recóre, mancar si beuturi bune, musica, care nu te superá, bunu serviciu, cu unu cuventu tóte pentru a produce simtiulu multiumirei. Toastele, se intielege n'au lipsit, dar' si aceste n'au fostu atâtu de numeróse si lungi, că se le audi cu neplacere. Dlu vicepresidentu alu Asociatiunei, consiliariulu aulicu in pensiune Iacobu Bolog'a a tienutu primulu, toastu pentru Majestatea Sa imperatulu si regele nostru, music'a a intonatu imnulu imperatescu, care mesenii l-au ascultat stându. Axentie Severu a toastatul pentru că Romanii se aiba nu numai „carte“ dar' se li se dee si „parte.“ George Baritiu a redicatu paharulu seu pentru comun'a Orestie, Dr. Tincu pentru óspeti, P. Cosm'a pentru arangiatorii festivitatilor din Orestie, protopopulu Hânnia pentru dame, Ioanu Slavici pentru poporul romanu etc. etc. Banchetul a decursu in deplina veselie pana la 5 óre. — Din partea compatriotilor nostri Sasi si Unguri, nici unulu din cei invitati n'a luat parte la banchetu.

— Pre la 5 óre ne-amu dusu cu totii in piati'a orasului, unde ne acceptau pompierii voluntari din Orestie, adjustati cu intregu depositulu loru de instrumente si arangiati in colóne cu music'a loru in frunte. Comandantulu acestui corpu de pompieri, dlu advocatu Samuila Popu a preventu publiculu cu multa amabilitate si a dispusu mai ântaiu a se face unu exercitiu de scóla pentru a cunóscë desteritarea pompierilor si in urma unu alarmu de focu cu suposiția arderei turnului pompierilor. Pe cându exercitiulu de scóla au aretatu pe deplinu harnici'a pompierilor, pe atunci alarm'a de focu a dovedit promptitudinea, deprinderea, harmonica lucrare si adjustarea perfecta cu instrumente practice a intregei trupe. Acestu spectacolu, la care a asistat si unu numerosu publicu din Orestie, s'a terminat cu defilarea trupei. Corpulu pompierilor voluntari din Orestie este compusu din barbati, cari apartinătustrelelor nationalitatii conlocuitóre: in partea cea mai mare din Sasi, apoi din Români si in partea cea mai mica din Magiari. Fie-care 'si pórta caracterulu insemnatu in limb'a propria; asié Romanii „P. V.“ (Pompieri voluntari), Sasii „F. F.“ si Magiarii „O. T.“ Comandantulu supremu este Românu, ér' limb'a comandei cea germana.

— Sér'a s'a arangiati unu balu splendidu in beneficiulu „Asociatiunei“ — in spatiós'a sala a otelului „Szécheny,“ care pe la 10 óre era plina de unu publicu elegantu si curatul romanesco. Pe-

trecerea a durat pana la 5 ore deminéti'a. — In tempulu pausei s'a esecutatu cu multa dibacie calusierulu prin 12 tineri studenti in costumu nationalu, sub conducerea dlui Dublesiu.

Cu multa placere am vediut de asemenea la acestu balu unu mare numeru de dame purtandu frumosulu costumu nationalu romanescu, care siede atâtu de bene si copileloru dela tiéra si damelor din salóne, si pe care nu se sfiesce a-lu purtă nici cea dintâia Româncă, iubit'a si gratios'a Regina a României. — Ne pare bine, ca vedemul acestu fermecatoru costumu respandindu-se din ce in ce mai multu chiar' si prin partile Transilvaniei si Ungariei, unde mai nainte nu era cunoscutu. Ondre damelor române, cari contribuescu la respândirea lui! — Éta si numele cătorva dame cari au participat la acestu balu. — In costumu nationalu erau domnele: Barceanu din Sibiu, — Elen'a Hossu n. Popu din Deva, — Erdeli, Vladu, Mihaiu, Baciu, Dobó din Orestie; — d-siorele: An'a Popu, Mari'a Popu din Gherl'a, — A. Nicóra din Dev'a, — Octavi'a Demianu din Zlatn'a, — Romanu din Hatieg, — A. Filipescu din Turd'a, — M. Popoviciu, Corvinu, E. Popoviciu, din Orestie. — — Necostumate dnele: Lucretia Olariu n. Costea din Dev'a, Sabin'a Todea n. Cetatianu din Câmpeni, Orbonasiu, Popu, Moldovanu, Ziunea, din Orestie, Bontescu din Hatieg, Leontin'a Negruțiu din Blasius, — dsiór'a Cosieru din Alb'a-Iuli'a si altele mie necunoscute.

— In 7/19 Augustu la 9 ore, cei ce ne aflâmu inca in Orestia, vre-o 50 insi barbati si dame, amu plecatu conformu programei cu 12 trasuri, in excursiune spre Huniadóra. Sosindu cu totii pe la 12 ore in opidulu Huniadóra furamu primiti de unu mare numeru de orasieni, in frunte cu primariulu George Danila, românu. — Indata dupa sosire, ne urcaramu spre vechiulu cuibul Corvinilor, spre castelulu lui Uniade, ce se afla intr'o infundatura de déluri pe o côte romantica, de-asupr'a orasielului. Aici castelanulu, unu Germanu, care vorbia binisioru si romanesc, ne-a purtat prin tôte salile, turnurile si coridorele astadi cu totulu pustii ale castelului, care precum se scie a fostu nu de multu distrus de focu remânendu din trensulu numai paretii goli si stându mai multi ani fara coperis, espusu asprimei timpului. Adi e reinnoitul cu totulu pe din afara, si numai din lontru se potu vedé inca urmele catastrofei, prin care a trecutu; se facu inse mari cheltueli pentru restaurarea totala a acestei cetatiuie asiá precum a fostu mai inainte.

Pe unu parete zugravitu din betrâni cu diferite portrete si figuri, cari abia se mai potu distinge, amu vediutu si o figura femeiesca, crutiata de urgia timului mai multu decâtul tôte celealte. Castelanulu ne spuse, ca acesta este Elisabet'a Margineanu, femeia din popor, mam'a lui Ioanu Uniade, explicându-ne totu-de-o-data legend'a intréga a acestui mare erou, asiá precum si cunoscuta si traiesce inca si adi in gur'a poporului. Chipulu acestei femei si costumulu ei e curatul romanescu.

Esîndu din castelu, amu fostu intêmpanati de consilierulu de mine si directorulu versatôrei dlu Filtsch, care cu multa bunetate ne-a condusu prin intregu etablismentulu colosalu alu fabriciei. Cu deosebitu interesu amu visitatu drumulu feratu pe frînghii de sfrime, care transpôrta pétr'a de feru si carbunii la o distantia de 31 chilometrii. Fabric'a se folosesce de o turbina in locu de masini de vaporu. In urma dlu directoru ne-a facutu partasi de spactacolul prea interesantu aluurgerei massei de feru din cup-tore. Erâu aprópe 4 ore, cându partasii escursiunei alergarâmu la ospetarie pentru a luá prânziul. Ací aflaramu o masa intinsa pentru 60 de persône, si fie-care fara multa ceremonie caută se se asiedie pentru a multiumi si poftele trupesci. Mâncarea erâ rea, dar' umorulu si veseli'a ce domniá in societate, a intocmitu-o ; si par'ca amu fi gustatu mancarile si beuturile cele mai bune cu atât'a voie ne-amu pornit upeale indereptu la Orestie, unde sér'a ne intîuirâmu la „Hotelulu Nationalu“ pentru de a ne oftá unu sinceru „Remasu bunu!“ — urmatu de : *La revedere pe anulu urmatoriu in Gher'l'a!*

* * *

Primim u placere sî publicamu cu bucuria si corespondenti'a de mai josu relativu la [University Library Cluj](#)

Festivitatile din Orastie.

Cu doru asceptám cei din comitatulu Huneadórei Adunarea „Associatiunei transilvane,“ firesce, judecu dupa mine, . . . fiindu-că in realitate puçini se infâciisara acolo dela noi.

Numai in sér'a Concertului potui sosì in Orastia. Erâ dejá 8 ore, nu sciám se me apucu se mânâncu cev'a ori se-mi facu toalett'a, — de-o-camdata nu poteám cu dóue, — că femee, 'mi alesei deci lucrulu din urma, promitiendu-mi mereu, că acusi o se-mi potolescu fómea cu conjecturi musicale.

Intrându in Sala numai decâtû me intimpinà o bucuria — intîlnirea unui vechiu amicu alu meu. Ce dîce? — va cugetá pôte cineva — amicu sî nu amica? — Da, cu permisi'a Dvostre.... nu-i sminta de tipariu acést'a . . . ci e asia cum dîsei!

Se ve descriu fidelu concertulu?

Nr. 1. a fostu „Sermana frundia;“ corulu mixtu cantandu acésta piesa, a fostu la inaltîmea s'a, nu pentru că me rogu a statu dóra susu pe unu podiu inaltu de-unu metru . . . ci pentru că a cantatu intr'adeveru bine. „Sermana frundia“ are o musica de totu placuta; 'mi inchipuî la momentu o frundiulitia ingalbenita ménata de vînturi, erâ pe-aci se me induiosiezu de cumv'a vecinulu mieu de-a stêng'a, cu glumele s'ale nu me abateá dela asia gânduri nestraşnice. Vedeti ce bine-i, de-a aveá vecini buni? „Honi soit qui mal y pense“ si cine-i malitiosu, acelui'a nu-i spunu

că ce a mai urmatu. Sf ati fi pagubiti pentrucă au fostu dōue dame gentile dn'a Vladu n. Baritiu sf dsiór'a Popoviciu, cari au esecutatu cu multa precisiune pre pianu Ouvertura din Stradella.

A cântatu apoi distinsulu nostru artistu Dlu G. Dima „Grenad irii“ de Schumann. Acest'a e unulu dintre classicii de frunte; compozițiunile lui suntu fora pathos falsu, dar' cu atâtu mai profunde, tōte emanatiunea a sufletului, ér' dlu Dima este unu demn interpretor a musicei lui Schumann.

Dlu Isai'a Popu a delectatul publiculu cu vócea s'a sonora. „Ciobanulu“ a trebuitu se-lu repete.

Dlu Unguru a gâcitu de minune gustulu publicului esecutandu cu multu animo pe flauta unu „Potpouri romanu.“

Si éra corulu mixtu la inchiaare, — astfelie natur'a lucrurilor unu adeveratu cercu filosofal, că unde e inceputulu acolo sf sférșitulu séu cu alte cuvinte... dar' se lasu inteleptiunea de frica se nu me mai potu descurcă din ea, sf se discu că corulu mixtu a terminatul concertulu cu cântecul Cio carliei, ce a seceratu aplause meritate din partea ascultatorilor, — fie dîsu spre laud'a dlui Branga conducatorului zelosu alu coruui.

Dupa concertu cei mai multi s'a intr'unitu in gradin'a dela otelu.

Ne-am pusu sf noi la o mésa, music'a țiganiloru voiá a ne inveseli, inse trompet'a strigá asia de tare incătu sunetele soro-reloru ei abia se mai audiá de gur'a ei. Taceám, asceptám că dóra a tacé si ea, in cele din urma mersè cineva se-o róge se mai lase, se mai slabésca . . . dar' oh! unde poti pune stavila ambitiunei unei trompete, ce vrea că totu ea se duca vorb'a! . . .

Luni deminétia la beserica la adunare. Pentru noi femeile a fostu deosebitu interesantu, căci s'a vorbitu despre edificarea institutului superioru de fete in Sibiu. Dlu Baritiu a vorbitu in interesulu fetițelor. Ds'a a dîsu că Asociatiunea transilvana s'a ingrițitu numai de fetiori, acum'a a ajunsu inse la culmea missiunei s'ale indreptandu-si atentiuia sf asupr'a fetelor.

Ne venia se mergemu se ne inchinamu inaintea dlui Baritiu, dar' sciti, in beserica nu poti dă totu-de-a-un'a cursu liberu entusiasmului, ast'feliu ne-am marginitu la unu „Se traiésca!“

La 3 óre d. a. s'a tienutu banchetulu la care a luatu parte domni sf dómne, dlu v.-presiedinte a tienutu unu toastu in sanetatea Majest. S'ale Imperatului, éra music'a a cântatu Imnulu Austriacu.

La 6 óre ne-am dusu cátiva, fiindu invitati la domușiór'a Torma spre a vedé collectiunea Archeologica, ce intru adeveru are mare valóre. Suntu obiecte unice in feliulu loru de cari nu se mai afla numai in sepaturele dlui Schliemann.

Din acele obiecte se vede că vechii locuitorii ai acestei tieri erău de origine Traci că sf Troienii.

Ne-a aretatu bucati Keramice, representandu pre dieutlu babilonenu Baalu unitu cu Astarte séu Mylitta, — acestu cul u alu luminei, alu dieitatii sôrelui a potutu fi adusu incóce de catra Phönicieni. Uuu obiectu ce mi-a placutu fôrte a fostu unu chipu de buhaa; se scie că acést'a pasere a fostu sacrata Pallas-Athenei protectórea Troiei; și éta că urmele acelui cultu se afia in Ardealu nu precum ar' deduce cinev'a de pre tempulu Romanilor, ci materialulu sî form'a primitiva a obiectelor lasa a prebupune o vreme veche, obscura.

Mai departe vedi securi din periodulu neolitu si vase cu ornamenturi spirale sî meandrice sî alte motive ce sémêna cu cele din cusuturile tieranelor nóstre

Vedeti înaintea mea pe etagiere suntu intinsi felu de felu de penati, toti representanti a unui vechiu cultu alu acestei tieri, ér' din drépt'a feréstr'a e deschisa, ceriula se vede frumosu, seainu, sî afara umbla o lume néosia romanésca, in costumuri pitoresci; pompierii re'ntoreu cu masic'a dela productiunea gimnastica. Colo muntii 'si inalta fruata loru — ah! ei stau de vécuri totu asia nemîscati, a fostu martori la téte, a veliutu sî poporulu ce a facutu aceste maruntiasiuri o gramala de brósce, mitie, pe iati; . . . cum se ivescu in lume téte sî éra trecu — treci in nimicinicie, asia vomu trece sî noi, sî odata preste sute sî mii de ani cine scie cine va stă pre acestu locu coplesitu de sémftri sî gânduri privindu totu la acesti munti.

Ce vedu? M'am intristat. Dar' ce-mi pasa! las' se sémtiésca, las' se gândésca numai se suspine sî se cugete sî preste vécuri in limb'a romanésca că sî mine acum! . . .

Me recomandu deci dsiórei Torma sî o rogu se nu dîca că acest'a ar' fi parentii nostrii, cari au fabricatul aceste maruntiasiuri primitive. Nu! Stramossii nostri au fostu ace'i cari au lueratul mozaicarile dela Graliste, ace'i cari au creatu statuile dieilor cu fația expresiva sî cu brația vînjóse că sî ale loru proprie!

Ah! m'am inviosiatu éra, sér'a m'am dusu la balu. Ce privelisse frumósa. Vreti se sciti cine a fostu regin'a balului? Câte costume romanesci — atâte regine. Noroculu că nu sum barbatu, nu sciu ce faceám vediendu atâte fete dragalasie incadrate in velu sî galbeniori.

In pauza s'au jocatul sî calusierilu. Dr'a Torma iuca fiindu de fația, eră incantata de acestu jocu originalu, — am intrebatu-o déca cugeta că acestu jocu să fia de origine romana? Ds'a mi-a respunsu inse: „că este joculu tracu alui Xenophon.“

Petrecerea a tienutu pana 'n diori.

In dîu'a urmatória, adeca Marti s'a facutu excursiune la Huniadóra.

Regin'a Romaniei aduna tóte numele de botezu curatu romanesci, cu intentiunea că se le respondescă in loculu numeloru straine. Acestu faptu demnu de tóta atentiunea vă contribuì forte multu la lapedarea barbarismiloru si numeloru curiose din limb'a romana, cu cari se mai lauda inca unii, mai cu séma cei din cercurile boieresce bucurescne.

Unu nou tronu regalu se va asiedia in sal'a palatului domnescu din Bucuresci. — Acestu tronu va fi alcătuitu intru tóte dupa modelele tronuriloru vechiloru domni ai tierei romanesci.

M. D. Vasiliu Mihalca V.—Comitele Maramuresiului a cumperatu 200 exemplare „Carte de rogatiune si Cantari“ pentru tenerimea scolara romana din acelu Comitat, pentru care fapta generoasa prin acést'a i-se exprime cea mai caldurosa multiemita publica.

Invitare de prenumeratiune

La „Invetiamentulu intuitivu.“

Literatur'a nostra in genere, si apoi cea pedagogica in specie abia e inca in fasia. Puçine la numeru îsu ramuriile acelea de sci-intia, cari se pota numeră cate 2—3 opuri de specialitate la noi; cele mai multe nu-su representate prin nici unu manualu. Intre aceste din urma vine a se numeră si „**Invetiamentulu intuitivu**“ (Anschaungs-unterricht, Beszéd és értelmi gyakorlat,) pentru-că intru adeveru in obiectulu acest'a n'avemu, afara de nisce tractate sporadice prin foile pedagogice, nici o carte intogmita dupa lipsele scóleloru nostre, desf in intielesulu legiloru scolastece esistinte studiului acest'a are se se propuna in primii doi ani de scóla, formandu temeli'a intregu invetiaméntului urmatoriu. — Invetiatorii altoru popora au la indemana feliu de feliu de manuale sistematice, precându ai nostri lasati de capulu loru — unii nesciindu-se nici orientá, ratacescu ori se sî pierdu in bogatulu materialu alu obiectului, si érasi altii nu-lu propunu de locu.

Déca intrebi din intemplare pre unulu sén altulu dupa causa, ti-responde, că n'are si nici n'a vediu tu vre-unu indreptariu romanescu pentru „**Invetiamentulu intuitivu**.“ Si apoi stându lucerulua asiá, intru adeveru nici nu-i pré poti inculpá.

Dreptu ce pentru de a destielini teremulu paraginitu in materi'a acést'a de o parte, ér' de alt'a pentru de a dà preparandiloru si invetiatoriloru români indreptariulu oftatu de multu si de multi: mi-am propusu a edá „**Invetiamentulu intuitivu**.“ Manualulu se va estinde pre 13—14 côle de tipariu si va cuprinde atâtu *inviațiuni metodice*, cătu si unele *lectiuni practice de modelu*, si apoi intregu materialulu (scól'a, cas'a parintésca, corpulu omenescu, comunitatea, teritoriulu comunei: plante, animale, minerali, fenomene) *dispusu dupa unu planu bine precisatu* asiá, incâtu invetiatorulu român

muncitu si intraltu feliu cu ajutoriulu manualului acestui'a 'si va poté propune pensulu dupa o pregarfie si numai de $\frac{1}{2}$ óra.

Studiulu ce l'am facutu in decursulu mai multoru ani decându servescu că profesoru, precum si esperintiele câscigate parte in scóla, parte pre la esamine si pre la adunarile generali ale reuniunilor invetatoresci, me nutrescu cu speranti'a, că fratii invetiatori precum si alti barbati de scóla voru aflá in opulu acest'a ce'a ce ascépta.

Dar' dupa ce vedemu, că mai toti autorii români abiá cu anii si potu scóte spesele tipariului, nemai pomenindu de resplat'a muncei ostenitórie: m'am hotarit u pune sub tipariu manuscrisulu numai dupa ce voiu fi asecuratu pre calea abonamentului — despre spesele tipariului.

Spre scopulu acest'a 'mi permitu a deschide abonamentu la acestu opu. Prenumeratiunile me rogu se se faca (la adress'a subsrisului) câtu mai ingraba, că se me potu orientá cu numerulu exemplarialor de tiparitu, pentru că exemplaria neprenumerate nu se voru tipari decâtu unu numeru neinsemnatu pentru corporatiuni (redactiuni, reuniuni invetatoresci etc.)

Pretiulu unui exemplariu I fl. v. a. (cu porto cu totu) solvitu inainte, ori celu multu pâna in 20-a Novembre a. c. st. n. cându opulu se va pune sub tipariu; dela 10 exemplaria unulu gratuitu ori pretiulu corespondietoriu.

Gherl'a (Szamosujvár), 1 Septembre 1884.

V. Gr. Borgovanu,
prof. preparandialu.

Invitare de prenúmeratiune

la Carticic'a de rogatiuni si cantari besericesci

Icón'a Sufletului

prelucrata din S. carti canonice prin subsrisulu.

Indemnatu de inprejurarea că Cetetii din class'a poporului nostru se inmultiescu in proportiune, cu câtu invetiamentulu obligatu in scólele poporale aduce din annu in annu sporiu mai inbucuratoriu, si din consideratiune, a contribui la conservarea si nobilitarea traditionalului simtiementu moralu-religiosu a poporului romanu; amu prelucratu acésta carticea de rogatiuni si cantari besericesci — — a mâna cu care, dupa instructiunile nécessarie voru poté fi in curentu la functiunile sacre chorali in S. Domineci si serbatori — incepandu dela pruncii scholari pana la ultimulu cetetiu si cantaretiu dintre poporeni.

Cartea, care va avé camu 160 pagini, formatu proportionatul de $\frac{1}{16}$ cõla tiparita, pe lenga indicarea tipicului la locurile concerninte, — va fi de urmatoriulu cuprinsu:

Rogatiuni de **deminéti'a**. Rog. la **Manecatu** (Uturenie) si Cantarile, iapreuna cu celea 11 Luminatóre (svetilne) si Laudele dupa tóte 8 viersurile cu tóte stichurile, in fine Opustulu deplinu. **La**

Liturgia: Rogatiuni si cantari pentru totte momintele, inpreuna cu Trop. Nascatorei dela totte 8 viersurile cari se canta dupa Fericiri, er la fine candu se face parastasului: O rogațiune pentru repausatii. **La inseratu** (vecernia): Totte cantarile dupa celea 8 viersuri cu totte Stichurile si Stichovnele pana la Tropar. Angerilor si Opustulu. Rogatiuni de **Sér'a**.

Invetiatura despre esaminarea conștiinței înainte de Marturisire si la primirea S. Comuniecatura. Rogatiuni si Canonu la S. Marturisire si S. Comuniune. Canonu de mangaere. Mai multe rogațiuni ocazionali. **Indreptariu** la punerea Catavasieloru - peste annullu întregu, in fine cantari la inmormentare s. c. l.

Acestu opsiou va esi de su tipariu si se va potea spedă prenumerantilor la finea lunei Septembre a. c.

Unu exemplaru legatu in calcâiu de panza — fără port. post., va consta 45 cri, legatura mai frumosă 55 cri, er in editiune eleganta 75 cri, dela 10 es. se dă unulu gratuitu.

Pretiulu se se trimita de odata cu insinuarea prenumeratiunei, din contra, cartile se voru spedă prenumerantilor pe lenga participatiune postala (utánvétel).

Rogu deci cu tota onoreea fratiasca pre Veneratulu **Cleru** romanu, pre st. DD. **Cantori, Docenti** si pre toti cati se interesedia de cultur'a morală si religioasa a poporului, se faca a ajunge Carticéu'a acést'a la man'a cătoru mai multi dintre cetetii aceluia si a pruncilor scholari.

Recomendat partinirei, sumu la dispositiune in
Hotoanu 1. Augustu 1884. cu onore si veneratione

Vasiliu Patcasiu,

Protot gr. cath. romanu
in Ér-Hatvan, Tasnád-Szántó.

 Au esitu de su tipariu

Carticica de Rogatiuni si Cantari
pentru prunci scolari de ambe secele si confessiunile.

— Cu mai multe icône forte frumose. —

Pretiulu unui exemplariu tramsu pre posta franco e **10** cr.
— 50 exemplare se vendu cu **3 fl.** — 100 exemplare cu **5 fl.**

Antai'a Cartea de Aritmetica

pentru scôlele poporale romane.

Anulu 1. si alu 2-lea de scôla. (Numerii dela 1—100.)

De **V. Gr. Borgovanu.**

— Cu aprobarua Pré Ven. Ordinariatu diecesanu.

Unu manualu de scôla serisu cu multa cunoscintia si diligintia; si prin urmare intru totte deplinu coresponditoru. Pentru ace'a lu si recomandam Directorilor si Invetiatorilor nostri ca se-lu introduca intre manualele de invetiamentu a scôlei poporali elementarie.

Pretiulu unui exemplariu in legatura tiépêna e 17 cr.

Proprietariu, Redactoru si Editoru: Niculae Fekete Negruțiu in Gherla.

Gherla Imprimare'a „Aurora“ p. A. Todoranu 1884.